

Anden, det være sig æret Rigsdagsmand eller ikke æret Rigsdagsmand, der siger, at vor Kirke ingen Forsatning har, at paastaae: So, den har en Forsatning! Og han maa selv mene, at den har en Forsatning, thi hvordan kunde han ellers tale om at nedbryde den? Men naar han saa taler om, at det er ikke loyalt og ikke ærligt, saaledes lidt efter lidt at nedbryde den ved den ene Lovstump efter den anden, saa har han allerede, mener jeg, faaet et saadant Svar af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. N. Hansen), at jeg, hvormeget lyst jeg end kunde have dertil, mener baade at kunne og burde afholde mig fra videre at svare. Den ærede Rigsdagsmand talte dernæst om, at det ene Skridt fører det andet med sig, han talte om — jo, det Løb meget smukt, som mange Paradoxyer i et smukt Forbrug med en vefllingende Stemme kunne lyde — at naar Menigheden har Ret til at kalde en hvilken som helst fremmed Præst til sig og lade ham forrette de kirkelige Handlinger i dens Kirke, saa kalder den en ny Præst der til Menigheden, men den kalder ikke en ny Præst, thi Præsten er kaldet af Kongen og ordineret af Biskoppen, og den vælger kun mellem de af Kongen kaldte og af Biskoppen indviede Præster — deri kan der da ikke være stor Fare. Men, siger han, naar vi nu gaae det Skridt og ere komne ind paa en Glibebane, saa glide vi længere og længere, og hvad er der saa iveien for, at man siger: Der er Andre end Præster, der kunne tale et Guds Ord, som kan gaae baade til Døe og Hjerte, og naar der nu er en saadan Lægmand, som taler et saadant Ord, at det tilfredsstillter mig og Flere, naar han taler det i mit Hjem, indenfor mine Døre, hvorfor skulde Kirken saa være lukket for ham? Den ærede Rigsdagsmand mener altsaa, at naar man først saaledes er gaaet Indrømmelsens Vej, saa kommer den ene Fordring efter den anden, og saa vil det være vanskeligt at imødegaae disse Fordringer, at undbrage sig fra deres Opfyldelse; men der er virkelig et godt Spring, thi mellem den Præst, som jeg har løst Sognebaandet til, og Lægmand er der to Forskjelligheder, idet nemlig Præsten er, for at jeg skal gjentage det, kaldet af Kongen og indviet af Biskoppen. Han har altsaa det kongelige

Kaldsbrev, og han har den biskoppelige Indvielse, og det skulde undre mig, om den ærede Rigsdagsmand lod haant om nogen af de to Dele; der er altsaa en væsentlig Forskjel mellem Præsten i Folkekirken og Lægmand. Men, siger han, saa kommer man og forlanger Ordination for en saadan Lægmand, thi der er allerede Lægprædikanter, som reise rundt omkring i Landet, og der er idetmindste eengang forlangt Ordination for en saadan Lægprædikant. Det vil maaskee bringe Haarene paa den ærede Rigsdagsmands Hoved til at reise sig, men jeg er lige lidt bange for at sige, at jeg seer ingen Ulykke i, at en Lægmand kunde med Kongens Indvilligelse, med Kongens Kaldelse, faae en biskoppelig Indvielse til Lærerembedet. Jeg seer ikke, at der til en ret Præst hører at have gennemgaaet alle mulige Classer i en lærd Skole og Examinerne ved Universitetet, og Den, som har vor Herres Ord i Hjertet og paa Læben, har det saaledes, at han kan tale til Opbyggelse, til Beroligelse og Husvælselse for sine Medchristne, han kunde nok der ved være stillet til at modtage Ordination fremfor mange af dem, der have faaet den og aldrig burde have havt den. Saa taler den ærede Rigsdagsmand om, at de, som have løst Sognebaandet, derved ikke alene have frigjort sig fra den dem bestilte Præst, men tillige fra den Kirke, som de hidtil have tilhørt, at der er ingen Ting, der binder dem til den Kirke, thi Tienden er en Ydelse af Eieendommen og ingen personlig Ydelse. Ja, jeg skulde dog mene, at om ikke Præstetienden kunde binde dem til Kirken, thi den ydes ganske vist nærmest til Præsten, saa kunde det dog være, at Kirketienden var et Baand mellem Kirken og Sognets Medlemmer, som yde denne Tiende. De have løst Sognebaandet fra Præsten, fordi han ikke fyldestgjorde dem, de ere altsaa udtraadte af denne Præsts Menighed, men de ere ikke udtraadte af Sognet, og Kirken er jo Sognets Kirke, den kaldes jo ogsaa Sognekirke. Dertil skal jeg maaskee nærmere komme tilbage siden, og jeg skal nu forlade dette Punkt, for at vende mig et Døeblik til den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgfreds (Krog). Den ærede Rigsdagsmand omtalte Muligheden af, at denne